

F. t. L. om Tinglysning.

I Overensstemmelse med almindelige Retsprincipper er det i et nyt 4. Stk. fastsat, at Fristen i § 47, 4. Stk., om Udslettelse af Løsørepandebrev, der er tinglyst inden denne Lovs Ikrafttræden, først regnes fra dette Tidspunkt.

Efter almindelige Grundsætninger for Retsovergang kommer §§ 37 og 38 naturligvis først til Anvendelse paa de efter Lovens Ikrafttræden oprettede Pantebrev. Dette er ogsaa naturligt, da disse Paragraffer angaar særlige Retsvirkninger af Tinglysningen af Pantebrev, den i vor Tid praktisk vigtigste af de begrænsede Rettigheder over fast Ejendom, som den moderne Tinglysningslovgivning særlig maa behandle ved Siden af de almindelige Retsvirkninger af Tinglysningen i Kap. 5. Den moderne Udvidelse af Panteretten i §§ 37 og 38 har sin reale Begrundelse i Nutidens Tinglysningsystem og maa nøje knyttes til Tinglysningen (se ogsaa Fr. 28. Juli 1841 § 3), og der kan følgelig ikke gives Reglerne tilbagevirkende Kraft til Pantebrev oprettede under den ældre paa adskillige Punkter mere ufuldkomne Tinglysningsret.

Reglen i § 39 vedrører derimod ikke Retsvirkningerne af, men den formelle Fremgangsmaade ved Tinglysningen, idet den alene fritager Gældsovertagelse for en Tinglysning, som er et unødvendigt Omsvøb. Der er derfor ingensomhelst Betænkelighed ved at lade denne Regel finde Anvendelse paa alle Gældsovertagelser, der finder Sted efter Lovens Ikrafttræden.

Til § 53.

I Ophævelsesfortegnelsen i § 53 har man indsat Reglerne om Fledførsel i

Danske Lovs 5. Bog, 3. Kap., Art. 9—12, da disse Regler i Nutiden maa siges at have tabt deres Betydning, hvorfor man har benyttet Lejligheden til at søge dem ophævet.

I Ophævelsesfortegnelsen har man endvidere indsat Plakat af 18. Januar 1788 om Sikring af Arrestretten m. v. og Lov Nr. 211 af 1. Juni 1922 om Tilføjelse til Loven af 28. Juni 1920 om Indførelse af dansk Formueret i de sønderjydske Landsdele.

Af Ophævelsesfortegnelsen er derimod Lov af 6. April 1855 og Lov af 27. Marts 1912 efter Indenrigsministeriets Ønske udgaaet, idet dette Ministerium har erklæret, at det er sindet selv at fremsætte et Lovforslag, der tilsigter at ophæve eller dog stærkt at indskrænke Brugen af Rentebevillinger.

Man har derhos anset det for rettest udtrykkeligt at udtale, at det har sit Forblivende ved den gældende Rets Regler om Tinglysning af Ægteskab og Kuldlysning af Børn udenfor Ægteskab.

Efter Finansministeriets Ønske er Lov af 29. Marts 1924 forblevet uberørt af denne Lovs § 22.

Endelig har man fundet det rettest at indsætte en Bestemmelse om Ophævelse af Adgangen til i Henhold til kgl. Resolution af 18. August 1814 at erholde Konfirmation paa Interessentskabskontrakter, bl. a. under Hensyn til, at saadan Konfirmation næppe kan anses for nødvendig for at sikre Interessenternes Retsstilling overfor den enkelte Interessents Kreditorer og Arvinger.